

Valtakunta, joka ei järky
Hepr. 12:18-29

18. Te ette ole tulleet sen vuoren luo, jota voidaan käsin koskettaa ja joka palaa tullessa, ette synkeyden, pimeyden ettekä myrskyn,

19. ette pasuunan kaiun ettekä äänen luo, joka puhui. Ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille sanottaisi enää sanaakaan,

20. sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettipa vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön."

21. Näky oli niin kauhistuttava, että Mooses sanoi: "Minä olen pelästynyt ja vapisen."

22. Te sitä vastoin olette tulleet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, kymmenientuhansien enkelien ja juhlejoukon luo,

23. esikoisten seurakunnan luo, niiden, joiden nimet ovat kirjoitettuina taivaissa, Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydellisiksi tulleiden vanhurskaiden henkien luo

24. ja uuden liiton välimiehen Jeesuksen luo ja vihmontaveren luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

25. Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu. Jos kerran isät eivät päässeet pakoon torjuessaan luotaan hänet, joka ilmoitti **Jumalan tahdon** maan päällä, vielä vähemmän pääsemme pakoon me, jos käännymme pois hänestä, joka **ilmoittaa sen taivaista.**

26. Silloin hänen äänensä sai maan vapisemaan, mutta nyt hän on luvannut: "Vielä kerran minä järisytän maan, enkä vain sitä vaan taivaankin."

27. Tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, jotka järkkyvät, tulevat muuttumaan, koska ne ovat **luotuja**, jotta pysyisivät ne, jotka eivät järky.

28. Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja palvelkaamme Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, kunnioittaen ja peläten,

29. sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli.

Uskon ehdot

Moni ihminen asettaa Jumalalle tiettyjä ehtoja voidakseen uskoa häneen. Moni haluaisi nähdä jonkin ihmeen. Joku vaatii, että Jumalan pitäisi valtavin kirjaimin kirjoittaa hänelle viesti pilviin, jotta hän voisi uskoa häneen. Usein taustalla on puhdasta epäuskoa kuten sillä, joka sanoi uskovansa Jumalaan, jos hänen lähtiessään ulos vastaa tulisi vihreä elefantti. Merkkien ja ihmeiden vaatijoita on ollut aina, niin Jeesuksenkin aikana ja sitä ennenkin.

Jumala kyllä kykenee osoittamaan voimansa ja hallintavaltansa valtavin luonnonmullistuksin kuten vedenpaisumuksenkin aikana. Jumala kykenee myös puhumaan kaikkien ihmisten ymmärrettävällä tavalla. Niin hän teki Israelin kansan edessä, kun hän Siinain vuoren valtavan jyrinän ja tulenliekkien keskeltä lausui kaikille kuultavalla ja ymmärrettävällä kielellä kymmenen käskyn lain. Näky oli kauhistuttava ja kansa pelkäsi ja pyysi, ettei Jumala enää puhuisi sillä tavalla vaan Mooseksen välityksellä. Siksi Jumala käytti profeettoja puheensa välittäjinä Vanhassa testamentissa.

Jumala kykenee siis vastaamaan ihmisten vaatimuksiin, mutta hän tietää, etteivät mitkään merkit ja ihmeet lopulta kuitenkaan synnytä sellaista uskoa, joka johtaisi ihmiset vaeltamaan hänen tahtonsa mukaan. Ei kestänyt pitkään, kun Siinailla Jumala puheen kuullut kansa oli jo valmistamassa itselleen epäjumalaa, kultaista sonnia. Lukemattomat muutkin ihmeet eivät saaneet kansaa noudattamaan Herran sanaa.

Lopulta kansa joutui vaeltamaan 40 vuotta erämaassa siihen asti, että epäuskoinen sukupolvi kuoli kokonaan.

Jumala ei kuitenkaan jätä vastaamatta sellaisen vilpittömän etsijän pyyntöön, joka kaipaa saada selvyiden Jumalan olemassaolosta ja kaipaa elämäänsä aitoa muutosta jouduttuaan ensin epätoivoon omien yrityksiensä kanssa elää hyvää elämää. Heitä voimme rohkaista rukoilemaan: ”Herra, jos olet olemassa, ilmaise itsesi minulle niin kuin tahdot.” Vastaus ei yleensä kuitenkaan ole se, että hän antaisi etsijälle jonkun ihmemerkin, vaan se, että hän alkaa puhua ihmisen omalletunnolle sellaista totuutta, joka tekee kyllä kipeää, mutta jonka asianomainen tajuaa syvästi totuudeksi eikä kykene enää vastustamaan sitä.

Jumala puhuu ensin lain mutta sitten myös evankeliumin sanaa sydämelle ja synnyttää uskon. Laki vaatii täydellisyyttä ja uhkaa rangaistuksella. Laki on totuuteen taipuvalle sydämelle yhtä pelottava kuin tärisävä, savuava ja tulinen Siinain vuori, sen keskeltä kuuluva puhe kauhistuttaa ja siksi moni myös moni haluaa vaihtaa lain syyttävän äänen omassatunnossaan. Evankeliumi taas ei vaadi mitään vaan tarjoaa jokaiselle totuuteen taipuvalle Jeesuksen Golgatan ristillä suorittaman sovituksen perusteella täydellistä anteeksiantamusta ja Jeesuksen synnittömän elämän perusteella täydellistä Jumalan hyväksyntää.

Usko avaa sydämen sekä laille että evankeliumille. Se suostuu myöntämään lain vaatimusten oikeudellisuuden, katu ja huutaa armoa. Mutta usko avaa sydämensä ennen kaikkea evankeliumin hyvälle uutisille siitä, että Jeesus teki kaiken pelastamme varten valmiiksi ja ottaa sen kiitollisena vastaan. Usko liittyy ihmisen Kristuksen kautta taivaallisen Isään ja vaikuttaa elämän muutoksen, uuden vaelluksen Jeesuksen kanssa ja hänen hallinnassaan. Usko on Jeesuksen luo tulemistä, hänen kohtaamistaan, kun hän puhuu sydämillemme.

Varoitus luopumuksesta

Heprealaiskirjeen keskeinen teema on se, että Jumala puhuu. Toistuvasti ja kuin äänenvoimakkuutta lisäten se myös varoittaa, että Jumalan puheen sivuuttamien on äärimmäisen vaarallista. Jeesuskin varoittaa, että myös valitut voivat eksyä ja kokonaiset seurakunnat voivat joutua harhojen valtaan. Kirjeen toistuva varoitus nousee huippukohtaansa jaksomme viimeisissä sanoissa: *”Meidän Jumalamme on kuluttava tuli!”* On hirvittävää joutua hänen vihansa alle. Kuitenkaan kirjeen saajat eivät olleet onneksi vielä kääntyneet pois Herran luota vanhaan juutalaiseen temppelipalvelukseen, mutta heillä oli suuria kiusauksia siihen suuntaan pelkästään siksi, että se näytti heistä turvallisemmalta kuin pienen kristillisen seurakunnan elämä enemistöjuutalaisuuden ja roomalaisen pakanuuden puristuksessa.

Tänä päivänä Suomessa vaara harhautua ei johdu niinkään turvallisuussyistä, vaikka uskovien elämään nykyään kohdistuu lisääntyvää painostusta. Vaaramme on kuitenkin pohjimmiltaan sama kuin kirjeen saajilla Jumalan puheen torjuminen ja sivuuttaminen. Jumalan puhtaaseen sanaan Raamattuun kohdistuu yhä voimakkaampia hyökkäyksiä samalla, kun myös ev. lut. kirkossamme on päässyt niskapälle liberaali suuntaus, joka myötäilee ajan viimeistä muotifilosofioita ja agendoja, jotka pyrkivät tuhoamaan kristillisen avioliiton ja murtamaan kodin kansakunnan perusyksikkönä. Jumalan sanasta luopuminen on sekä yksityiselle ihmiselle että kansakunnalle tuhon tie. Kovaa sosiaalista painetta vastaan taistelu ei ole helppoa raa-

mattu-uskoisille kristityillekään. Siksi tarvitsemme sekä varoituksen että rohkaisun sanoja.

Vanhan liiton vuori

Te ette ole tulleet sen vuoren luo, jota voidaan käsin koskettaa ja joka palaa tulella, ette synkeyden, pimeyden ettekä myrskyn, ette pasuunan kaiun ettekä äänen luo, joka puhui. Ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille sanottaisi enää sanaakaan, sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettipa vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön." Näky oli niin kauhistuttava, että Mooses sanoi: "Minä olen pelästynyt ja vapisen." (18-21)

Jumala teki Israelin kansan kanssa aidon liiton Siinain vuorella. Hän puhui heille kymmenen käskyä niin valtavalla voimalla, että jokainen kansan jäsen kuuli sanat. Jumala kirjoitti vielä puhumansa kirjalliseen muotoon kivitaluilla. Liitto vahvistettiin verellä, joka vihmottiin kansan ylle. Samalla annettiin ohjeet, miten syntinen ihminen voisi pappien suorittamien uhrien välityksellä lähestyä pyyntöineen ja kiitoksineen elävää, pyhää Jumalaa, jonka läsnäoloa ei yksikään syntinen voi omassa varassaan lähestyä tulematta tulen polttamaksi.

Liitto ei ollut vain lakiliitto vaan myös armoliitto siinä merkityksessä, että uhrin viittasivat jo aiemmin luvattuun Messiaaseen, joka tulisi murskaamaan Saatanan vallan ja tuomaan vapautuksen synnin tuomiosta. Vaikka Jumalan lain pitäminen sisälsi lupauksenaan elämän sen noudattajille, kukaan ihminen ei sitä Jeesusta lukuun ottamatta kykene pitämään. Lain alla jääminen merkitsee Jumalan vihan ja kauhistuttavan polttavan tulen alle jäämistä. Lopulta vanhan liiton tarkoitus Jumalan pelastussuunnitelmassa olikin paljastaa ihmisen synnin kauhistuttavuus ja ajaa hänet uuteen liittoon Kristuksen luo. Tie lain tuomioiden pelon alta on avattu Kristuksessa. Kirjeen saajat olivat päässeet suunnattomasti parempaan kuin vanha liitto, mutta olivat kuitenkin haikailleet vanhan suuntaan. Siksi kirjoittaja vertaa vanhaa ja uutta toisiinsa samaan tapaan kuin Paavalikin:

Onhan kirjoitettu, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta. Orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan sen sijaan lupauksen voimasta. Tämä on vertauskuvallista. Nämä naiset kuvaavat kahta liittoa. Toinen on Siinainvuorelta ja synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar. Haagar on näet Siinainvuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää lapsineen orjuudessa. Mutta ylhäällä oleva Jerusalem on vapaa, ja se on meidän äitimme. (Gal. 4:22-26)

Uuden liiton vuori

Te sitä vastoin olette tulleet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, kymmenientuhansien enkelien ja juhla joukon luo, esikoisten seurakunnan luo, niiden, joiden nimet ovat kirjoitettuina taivaissa, Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydelliseksi tulleiden vanhurskaiden henkien luo ja uuden liiton välimiehen Jeesuksen luo ja vihmontaveren luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri. (22-24)

Vanha liiton armotalouskausi oli kuin Siinain vuori, jota saattoi koskettaa. Siihen sisältyvä armokin omistettiin ulkoisin ja monimutkaisin uhritoimituksin. Uuden liiton armokausi on kuin taivaallinen Siionin vuori, hengellinen. Vanhaa kuvasi pimeys, var-

jot ja esikuvat, uutta selkeys ja kirkkaus. Vanhaan sisältyi kauhua, koska ihmiset eivät kestäneet Jumalan puhetta pyhydessään. Uusi on lempeä ja ystävällinen, siinä Jumalan puheen voi kestää heikokinkin ihminen ja saada avun synnin tuottamaan hätäänsä. Vanha oli rajoitettu, vain tietyt ihmiset kuten Mooses ja Aaron saattoivat lähestyä Jumalaa, mutta uudessa meillä kaikilla on rohkea pääsy Jumalan luo, sillä Jeesuksen tähden hän lupaa auttaa silloin, kun tarvitsemme sitä.

Evankeliumin sanan vastaanottava pääsee uskon silmin jo nyt katselemaan sitä taivaallista uutta Jerusalemiä, jonka hän saa perinnökseen. Se on jo hänen omaisuutensa, koska syntinsä anteeksi saaneena ja vanhurskauden lahjana vastaanottaneena hän on Kristuksen kanssaperillinen. Hän kuuluu jo nyt Kristuksen morsiusseurakuntaan.

Jeesuksen veren kautta hän pääsee rukouksessa aivan taivaallisen valtaistuimen eteen asti, hän saa täydellä luottamuksella avata koko sydämensä Isälle, sillä Jeesus puhuu hänen puolestaan ja jättäytyä hänen armonsa varaan. Samalla hän on tietoinen siitä, että Jumala on läsnä jo nyt oman seurakuntansa keskellä ja asuu jokaisen uskovan sydämessä Pyhässä Hengessä. Hän saa jo nyt olla taivaallisen seurakunnan jatke täällä ajassa.

Seurakunnassa uskovat saavat kohdata Herran hallitsemassa, ohjaamassa, pyhittä-mässä ja lohduttamassa heitä. Siellä hän puhuu heille julistetun evankeliumin kautta. Siellä he puhuvat hänelle rukouksessa ja hän kuulee heitä. Siellä hän kouluttaa heitä taivasta varten ja antaa heille perintönsä panttina Pyhän Hengen. Siellä usko-ville avautuu selkeä kuva taivaasta, sen suuri sopusointu ja kirkkauden olemus. Meitä kehoitetaan seurakunnassa näin:

Jos siis teidät on herätetty yhdessä Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä. Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkettynä Jumalassa. Kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa. (Kol. 3:1-4)

Raamattu ei tunne yksinäistä kristittyä, vain seurakunnan keskellä elävän uskovan. Uskoviille jumalanpalvelus ei ole mikä tahansa kokous vaan paikka, jossa saamme kohdata itse Jumalan sanan ja sakramenttien kautta. Sen kokoontumiset ovat tulevien Kristuksen taivaallisten häiden kenraaliharjoituksia Jeesuksen paluuta odotellessa.

Taivaalliseen yhteisö

Taivaallisen Jerusalemin asukkaina pääsemme lukemattoman enkelijoukon luo. He ovat samaa perhettä pelastettujen kanssa, saman pään alaisuudessa ja omalta osaltaan tekevät työtä, palvelevat uskovia heidän parhaakseen, varjelevat heitä kaikilla heidän teillään ja ympäröivät heitä. Enkeleitä on lukematon määrä muodostaen loistavan kokonaisuuden. Uskovat liittyvät enkeleihin ja tulevat lopulta olemaan monessa suhteessa heidän kaltaisiaan.

Kristuksessa meillä on pääsy myös taivaallisen juhlijoukon luo. Se koostuu esikoisten eli vanhan liiton aikaisista pelastetuista, jotka uskoivat evankeliumin lupaukset, vaikka eivät nähneetkään niiden täyttymystä Jeesuksen tulossa ihmiseksi ja hänen

sovitustyössään. Juhlajoukko sisältää myös uuden liiton seurakunnan esikoiset ja ensihedelmät. Heihin kuuluvat lopulta kaikki Jumalan lapset, sillä jokaisella heistä on esikoisten perimäoikeus Kristuksessa. Heidän nimensä ovat kirjoitetut taivaassa Karitsan elämän kirjassa maailman perustamisesta lähtien. Mikä ilo meillä on kerran päästä tuntemaan kaikki jo edeltä perille päässeet kirkkaudessa! Mutta jo nyt meillä on pääsy heidän joukkoonsa. Kirkastettu seurakunta ja täällä ajassa yhä taisteleva seurakunta on yksi. Molemmat katsovat samaan Herraan, Jeesukseen Kristukseen.

Seurakunnassa me pääsemme Jumalan, kaikkien Tuomarin, luokse. Suuri Jumala tuomitsee sekä juutalaiset että pakanat. Uskovat tulevat hänen luokseen nyt uskon kautta, rukoilevat Tuomariaan. He saavat Jeesuksen veressä synninpäästön ja omantuntoonsa vakuuden siitä, että he pääsevät perille Herran luokse. Vaelluksessaan he tietävät olevansa kaiken aikaa Tuomarin katseen alla ja siksi he Pyhän Hengen voimasta kilvoittelevat noudattaakseen Jumalan tahtoa ja päästäkseen lo-pulliseen kirkkauteen.

Jeesuksen veressä vaatteensa täällä ajassa puhdistaneet ja voittaneet, Kristuksen vanhurskauteen vaatetetut, pääsivät nukkuessaan pois vihdoin kokonaan vapaaksi syntisestä lihastaan. Heistä on tullut täydellisiksi tehtyjä henkiä, jotka odottavat Kris-tuksen paluussa saatavaa ylösnousemusruumista. Uskovilla on yhteys edesmen-neiden pyhien kanssa Kristuksessa, seurakunnan päässä ja Pyhässä Hengessä. Meillä vielä täällä ajassa ja heillä Herran luona on yhteinen perintö.

Uuden liiton välimies

...uuden liiton välimiehen Jeesuksen luo ja vihmontaveren luo, joka puhuu parem-paa kuin Aabelin veri. (24) Suurinta ja ihmeellisintä on kuitenkin se, että uudessa lii-tossa seurakunnan keskellä pääsemme jo nyt Jeesuksen luokse. Kun Jeesus lupa-si, ettei yksikään, joka häneen turvaa ole näkevä tai maistava kuolemaa, niin se tar-koittaa, että hetkenä, jona uskova sulkee silmänsä poisnukkumisessa, hän saakin nähdä Jeesuksen omat kasvot. Jeesus on välimiehenä häntä vastassa:

Se, joka voittaa, puetaan siis valkoisiin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen ni-meään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. (Ilm. 3:5)

Jeesus tulee ja kädestä pitäen opastaa uskovan Isän valtaistuimen luo ja koko en-kelijoukon eteen, tunnustaa hänet omakseen. Syy on siinä, että vaikka kilvoituksen-sa päättänyt lankesi moniin synteihin ja hairahtui usein pois Jumalan tahdon tieltä, Jeesuksen sovintoveri taivaassa kaiken aikaa puhui hänen puolestaan: "Isä, minä maksoin hänen syntinsä!" Jos Aabelin veri edelleen vaatii oikeudenmukaista tuo-miota vääryyden kärsineille, niin Jeesuksen veri huutaa kovempaa armahdusta kai-kille katuville syntisille. Oikeuskin tulee lopulta viimeisellä tuomiolla toteutumaan, mutta Jeesuksen veressä syntinsä anteeksi saaneilla ei ole silloin mitään pelättä-vää.

Vakava varoitus

Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu. Jos kerran isät eivät päässeet pakoon torjuessaan luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, vielä vähemmän pääsemme pakoon me, jos käännymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. (25)

Kun Jumala puhuu ihmiselle kutsuen häntä kääntymään ja uskomaan, ihminen on äärimmäisen vakavassa paikassa. Koko hänen iankaikkinen kohtalonsa riippuu siitä, uskooko hän Jumalan puheen vai torjuuko sen epäuskossaan. Asian tekee nyt vielä paljon vakavammaksi se tapa, jolla Jumala nyt puhuu. Vanhassa liitossa hän puhui Mooseksen ja profeettojen kautta, mutta uudessa hän itse astui maan päälle omassa Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus korostaa itse asiaa näin:

Minä en ole tullut taivaasta toteuttamaan omaa tahtoani vaan lähettäjäni tahdon. Lähettäjäni tahto on, etten kadota yhtäkään niistä, jotka hän on minulle antanut, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. Minun Isäni tahto on, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä. Ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä." (Joh. 6:38-40)

Israel ei voinut välttää Jumalan tuomiota, kun se saamastaan ilmoituksesta huolimatta hylkäsi Jumalan sanan. Nyt me saamme vielä kauheamman osan itsellemme, jos hylkäämme Jumalan Sanan, joka tuli luoksemme Jeesuksena Kristuksena. Herra puhuu meille yhä Raamatussa ja Pyhä Henki avaa sen sydämellemme.

Voi olla, että joku kuvittelee, ettei olisi kovin vaarallista jättää Raamatun sana huomioimatta, kun se on muka vain ihmisten käsityksiä. Niin ehdoin tahdoin tehdesään Raamatun sanan ymmärtänyt ihminen ei kuitenkaan pääse pakoon tuomiota, jolla sanan hylkääjiä uhataan. Ylösnoussut Herra itse puhuu meidän omalletunnollemme sanassaan. Kohtalomme ratkaistaan nimenomaan suhteessamme Herran puheeseen. Johannes kirjoittaa:

Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. (Ilm. 22:18-19) Pietari lisää: Tosin noissa (Paavalin kirjoittamissa) kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuistakin, mitä tietämättömät ja epävakaaat vääristelevät, niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotukseksi. (2. Piet. 3:16)

Valtakunta, joka ei järky

Silloin hänen äänensä sai maan vapisemaan, mutta nyt hän on luvannut: "Vielä kerran minä järisytän maan, enkä vain sitä vaan taivaankin." Tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, jotka järkkyvät, tulevat muuttumaan, koska ne ovat luotuja, jotta pysyisivät ne, jotka eivät järky. Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja palvelkaamme Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, kunnioittaen ja peläten, sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli. (26-29)

Siinain vuori vapisi ja maa tärisi, kun Jumala puhui pimeyden keskeltä Israelin kansalle. Mutta Jeesuksen toisessa tulemisessa tapahtuu aivan käsittämättömän paljon suurempi mullistus, johon Haggai ennustuksessaan viittaa:

Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Vielä vähän aikaa ja minä järisytän taivaat ja maan, meren ja mantereen. ... "Minä järisytän taivaat ja maan. Minä kaadan kumoon kuningaskuntien valtaistuimet, hävitän kansojen kuningaskuntien väkevyyden." (Hagg. 2:6,21-22)

Jeesus itse kuvaa paluutaan näin.

"Mutta heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät. Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Suuren pasuunan soidessa hän lähettää enkelinsä kokoamaan hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.....Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa. (Matt. 24:29-31-31,35)

Nykyinen taivas ja maa tulevat katoamaan, mutta niiden sijaan saadaan uusi taivas ja uusi maa. Uuden maan keskukseen laskeutuu sitten taivaallinen Jerusalemi ja Jumalan läsnäolo täyttää kaiken.

Pietari yhtyy Hebrealaiskirjeen kirjoittajan kehoitukseen vaeltaa kiitollisina ja pyhällä arkuudella elämämme odottaessamme Herran paluun suurta päivää:

Mutta Herran päivä tulee kuin varas. Silloin taivaat katoavat pauhinalla ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, maa palaa ja kaikki, mitä siihen on tehty. Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia teidän tuleekaan olla pyhässä elämässä ja jumalanpelossa odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tuloa, tuon päivän, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat. Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu. (2. Piet. 10-13)

Jumalan tuli

...meidän Jumalamme on kuluttava tuli. (29)

Taivaan olemus on Jumalan tulta. Samoin kadotus on Jumalan tulta. Pelastetuille Jumalan tuli on puhdistavaa, elämää antavaa ja virvoittavaa rakkauden tulta. Sen sijaan kadotuksessa se on polttavaa pyhän ja oikeudenmukaisen rangaistuksen tulta. Olemuksellista eroa taivaan ja kadotuksen välillä ei ole. Kristuksen vanhurskauteen puetut pelastetut ovat kuin asbestipuvussa liekkien keskellä olevat ihmiset. Mutta ilman sitä pukua tuli polttaa ihmisen. Kristuksen vanhurskaus takaa pelastetuille ihanan taivaallisen riemun ja ylistyksen, jossa Jumala on kaikki kaikessa, hän saa kunnian ja kirkkauden.

Tietynlaisen kuvan taivaasta antaa Danielin kolmen ystävän kokemus tulipätsistä. He kieltäytyivät kumartamasta epäjumalaa ja heidät heitettiin tuleen. Mutta tulen keskellä heidän luonaan käveli neljäs *"näöltään kuin Jumalan Poika"*. (Dan. 3:25) Heille ei tapahtunut mitään pahaa, tuli ei heidän vaatteitaankaan kyennyt kärventämään. Ehkä jotain sellaista on olla uudessa ylösnousemusruumiissa Kristuksen kanssa Jumalan tulen keskellä.

Sen sijaan kadotukseen joutuvista Ilmestyskirja antaa kauhistuttavan kuvan:

"Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, niin hänkin joutuu juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä piinataan tulesa ja rikissä pyhien enkelien ja Karitsan edessä. Heidän vaivansa savu nousee aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän eikä yön lepoa, niillä jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin. (Ilm. 14:9-11)

Herran omien ei tarvitse kadotuksen tulta pelätä, mutta silti meidänkin tulee palvella *Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, kunnioittaen ja peläten*. Kun niin teemme, Kristuksen perustukselle laskettu elämämme rakennus täällä ajassa koituu Herralle kunniaksi. Voi olla, että osa elämäntyöstämme palaa poroksi Jumalalle hyödyttömänä, kun meidät puhdistaa Jumalan tuli. Mutta se ei merkitse meille kadotusta vaan puhdistusta. Sillä ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.

Muuta perustusta ei kukaan voi laskea sen lisäksi, mikä on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Kuka sitten rakentaakin tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, itse kunkin työ tulee näkyviin. Sen tuo ilmi se päivä, joka ilmestyy tulessa, ja tuli koettelee, millainen kunkin työ on. Jos jonkun tekemä rakennus kestää, hän saa palkan. Jos jonkun työ palaa, hän kärsii vahingon. Itse hän kuitenkin pelastuu ikään kuin tulen läpi. (1. Kor. 3:11-15)

Kuolemaantuomittu vanki Sapporosta

Erään Nagoyan suurkaupungissa toimivan kirkon pastori Keton rouva oli jo vuosia toiminut vankilatyössä. Hän vieraili useissa vankiloissa ja julisti evankeliumia yhdessä miehensä kanssa. Hänen erityisenä huolen aiheenaan olivat kuolemaan tuomitut vangit, sillä Japanissa kuolemantuomio on edelleen käytössä. Normaalisti vangit joutuvat odottamaan tuomionsa toimeenpanoa keskimäärin kolme - neljä vuotta. Näitä vankeja ei lähiomaisten lisäksi kukaan ulkopuolinen saa tavata, eivät myöskään vankilälähetit. Oikeudenkäynnit ovat kyllä julkisia.

Siksi kun rouva Keto sai tietää erään 24 -vuotiaan miehen kuolemantuomiosta, hän alkoi rukoilla ja kysellä, miten evankeliumi Jeesuksesta voitaisiin hänelle viestittää. Rakkaus keksii keinoja. Näille vangeille on mahdollista lähettää kirjeitä, jotka sensuroituina toimitetaan perille. Rouva Keto lähetti tälle kahden ihmisen murhasta tuomitulle miehelle kirjeen ja kertoi siinä, miten Jeesus oli Golgatan ristillä kantanut hänenkin murhiensa iankaikkisen rangaistuksen. Pyytämällä armoa Jeesus antaisi sen hänelle eikä hän joutuisi kadotukseen.

Pian tuli vastaus, jossa vanki kiitti kirjeestä, mutta jatkoi: "Teidän on turha minulle kirjoitella. Olen toivoton tapaus. En odota mitään muuta niin hartaasti kuin sitä, että minun kuolemantuomioni pantaisiin toimeen, sillä se on minulle oikein. Olen tehnyt niin suunnattoman väärin, kun murhasin tyttöystäväni ja hänen kanssaan minut eräässä hotellissa pettäneen miehen. Joka yö herään siihen kauheaan painajaiseen, jossa käyn tuon hirveän illan tapahtumia läpi uudestaan ja uudestaan."

Rouva Keto tiesi paremmin. Siksi hän ei lakannut kirjoittamasta. Hän lähetti miehelle Uuden testamentin ja kehotti häntä lukemaan siitä, miten Jeesus ristiinnaulittiin ja miten hänen vierellään riippui kaksi muutakin. Jeesus antoi toiselle katuvalle rikolliselle synnit anteeksi ja pääsyn taivaalliseen valtakuntaansa. Jeesus teki niin, koska hän kantoi Jumalan totuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatiman kadotustuomion hänen sijastaan Golgatan tuskissa Isän hylkäämänä.

Mies alkoi lueskella Uutta testamenttia. Eräänä päivänä hän polvistui vuoteensa viereen avoimen Raamatun eteen ja pyysi armoa. Silloin tapahtui ihme. Jumalan Pyhä Henki laskeutui hänen sydämeensä. Hän tajusi, että Jeesuksen uhri riittää hänenkin

syntiensä sovitukseksi. Hän tajusi, että ylösnoussut Jeesus tulisi herättämään hänen murhaamansakin viimeisenä päivänä. Hän tajusi, että Sielunvihollinen oli pitänyt häntä synnin ja epätoivon kahleissa, mutta nyt Jeesuksen armo ja totuus tekivät hänet vapaaksi. Sanoin kuvaamaton Jumalan rauha laskeutui hänen sydämeensä. Hän hypähti pystyyn ja huusi: "Olen saanut anteeksi!" Hän olisi halunnut lähteä juoksemaan ja kertomaan siitä kaikille, mutta sellin ovi pysyi kiinni. Pian hänkin keksi keinon. Hänkin voisi kirjoittaa kirjeitä. Niin hän alkoi kirjoitella muille kuolemaan tuomituille vangeille. Ennen kuin hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen, kaksitoista muutakin oli saanut kohdata Vapahtajan ja pelastua synnin syyllisyydestä ja vallasta.

Tuli sitten päivä, jona hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen. Kuolemaantuomittu saa tietää teloituspäivänsä vasta samana aamuna siitä, että hänelle tuodaan poikkeuksellisen hyvä aamiainen. Kello 10 tuomio pannaan toimeen. Mies nautti hyvällä ruokahalulla aterian. Kun kello läheni kymmentä ja hänet vietiin sellistä, hän esitti viimeiset pyyntönsä: "Sallikaa minun avoimin silmin siirtyä katselemaan ihanaa Vapahtajaani. Kertokaa sitten myös rouva Ketolle, miten täältä nukuin pois Herran luo." Sitten hän polvistui ja rukoili: "Kiitos Vapahtaja, että armahdit minut murhamiehen. Kiitos, että saan tänään tulla sinun luoksesi taivaalliseen kirkkauteen. Kiitos, kun panit rouva Keton kertomaan sinun armostasi minulle suurelle syntiselle. Kiitos Jeesus armosi suuruudesta. Aamen." Sitten hän alkoi laulaa ylistysvirttä Herralle ja sen aikana hänen maallinen matkansa päättyi Sapporon keskusvankilassa. (1976)

Entä sinä?

Millaiselle perustalle sinä olet rakentanut elämäsi? Onko se sellainen, että se kestää, vaikka joudut koeteltavaksi Jumalan pyhällä tulella tämän nykyisen ajallisen vaelluksesi jälkeen? Ratkaisevaa on se, oletko valmis kuuntelemaan ja ojentautumaan Jumalan puheen kuullessasi. Hän puhuttelee sinua omassatunnossasi. Hän haluaa kutsua sinut totuuteen ja omistamaan armon Jeesuksessa. Silloin sinut pue-taan Kristuksen vanhurskauden vaatteeseen, joka muuttaa Jumalan polttavan tulen ihmeelliseksi elämän veden virvoittavaksi rakkauden liekiksi.